

CLXX.

Forslag til Lov

om

Ændringer i og Tillæg til Lov af 5. September 1920 om Erhvervelse af dansk Indfødsret i Anledning af de sønderjydske Landsdeles Indlemmelse i Danmark.

(Fremsat i Folketinget den 7. Juni 1922 af Indenrigsminister *Kragh*).

§ 1.

Til § 1 i Lov af 5. September 1920 om Erhvervelse af dansk Indfødsret i Anledning af de sønderjydske Landsdeles Indlemmelse i Danmark føjes som nyt 2det og 3die Stykke:

„Ved Udtrykkene Bopæl eller fast Bopæl forstaaes i denne Lov det Sted,“ hvor den paagældende Person har sit faste og varige Hjem.

Personer, som den 15. Juni 1920 havde fast Bopæl i de sønderjydske Landsdele, men som inden den 1922 har forlagt Bopælen til Tyskland, erhverver dog ikke dansk Indfødsret i Henhold til denne Paragrafs 1ste Stykke, medmindre de allerede har erholdt et af Indenrigsministeriet udfærdiget Indfødsretsbevis eller inden den 14. Juni 1922 andrager Ministeriet om et saadant Bevis. Personer, som først er udvandret fra de sønderjydske Landsdele efter Udgangen af Aaret 1920, er dog berettigede til at andrage om dansk Indfødsretsbevis indtil den 15. August 1922.“

§ 2.

§ 2 i Lov Nr. 474 af 5. September 1920 affattes saaledes:]

„Personer, der har dansk Indfødsret i Medfør af § 1, 1ste Stykke, men som inden den 1. Januar 1923 opterer for Tyskland og i Løbet af de efter Optionserklæringens Afgivelse følgende 12 Maaneder tager Bopæl i det tyske Rige, fortaber dansk Indfødsret. Den danske Indfødsret fortabes dog ogsaa, selv om Bopælen ikke forlægges til det tyske Rige, naar den paagældende har Bopæl udenfor Danmark og Tyskland og opnaar den tyske Regerings Fritagelse for at tage Bopæl i Tyskland. Fortabelsen regnes fra den Dag, da Optionserklæringen er indleveret til kompetent tysk Myndighed, eller, for saa vidt Erklæringen er ført til Protokol, fra Protokollationens Dato.

Har Forlæggelsen af Bopæl ikke fundet Sted inden Udløbet af den i foranstaaende Stykke nævnte Tidsfrist paa 12 Maaneder, og opnaas ej heller Fritagelse i Henhold til Bestemmelsen i 1ste Stykke, 2det Punktum, i nærværende Paragraf, anses Optionserklæringen som ikke afgivet, og Optanten betragtes, som om han overhovedet ikke havde skiftet Statsborgerforhold.